

Ese de trei ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Duminica, candu o cola intraga, candu numai diumetate, adeca dupa momentul impregiarilor.

Pretiala de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diugetate de anu	4 " " "
patrariu	2 " " "
pentru Romania si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
diugetate de anu	8 " " "
patrariu	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se fac la toti dd. corespundinti a-i nostri, si d'adreeptulu la Redactiune, **Josefstadt, Langegasse Nr. 43**, unde suntu a se adresá si corespundintiele, ce privesc Redactiunea, administratiunea seu speditura cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu pretiu scadutu. Pretiulu timbrului cate 30cr. pentru una data, se antecipa.

Exemplare complete de la inceputul acestui patrariu de anu mai avem la despusetiune.

Viena 12/24 opt. 1867.

La Florentia s'a constituitu ministeriulu celu nou sub presiedinti'a ginerariului Cialdini, care totodata e ministru afacerilor straine si alu resbelului. Ginerariulu Durando la interne, Vigliani la justitia, Correnti la lucrarile publice si Depretis la finantie.

Noulu ministeriu e cunoscutu numai de ieri, dar Cialdini are programu destulu de vechiu pentru ca se-lu cunoasca toti. Elu va merge la Rom'a, inse nu cu partia garibaldiana. Elu e dintre liberalii moderati. Asta cercustantia insufla Franciei mai multa liniscire si acum a otaritu ca armata franceasca se nu plece la Rom'a.

E inse alta intrebare cumca ore Cialdini fi-va in stare a tiena in frene partia garibaldiana? Viitoriulu are se ni dee respunsu, precum si despre aceea, cum crede Cialdini a deslega cestiunea Romei fora de Garibaldi.

Astadi amintimu numai cumca betraulu Garibaldi, in mani'a pazei, a scapatu din insula Caprera si a descacatu — dupa o versiune — in Piemontu, — dupa alt'a — in statulu papale, unde s'a si intalnit cu fiulu seu celu mai betranu care e acolo in fruntea rescolatiloru.

Caletoria Imperatului Franciscu Iosifu la Paris, o descriemu aci fora de comentariu:

Luni la 10 ore dom. a plecatu Imperatulu — precum am spusu — din Vien'a. Marti dem. la 7 ore in B. Baden la statiunea Oos a primitu pre marele duce de Baden, si curundu dupa aceea pe regele Prusiei care din Baden venise a nume spre intimpinare inocitu de unu ajutante. Convenirea ambiloru monarhi a duratu cam 10 minute, a fostu forte amicabile de amendou partile, ori pentru ca intre Viena si Berlinu sunt acum bune relatii, ori pentru ca asiè recerea eticheta la ale careia regule domnitorii sunt mai multu supusi de catu vericare altu moritoriu. Pentru lumea politica, acesta convenire fu cu totulu neaseptata. Se afirma ca regele Prusiei a invitat pre Imperatulu ca in retornare se se abata pe teritoriulu prusescu, impreuna cu archiducii si cu cancelariulu Beust.

In aceea-si di la 8 ore dem. sosi Imperatulu la Strassburg, unde la statiunea calei ferate asepta ajutantele lui Napoleone principele de Moscova si multi demnitari francesci, lu salutara in numele Maiestatei Sale francesci, de la care mai primise unu telegramu candu pasu pe teritoriulu francescu. Music'a militara cantá imnulu austriacu. In localitatea calei ferate sta dejunu pentru 40 persoane. Dupa dejunu pleca Imperatulu la 9 ore.

Marti la 12 ore 10 minute la mediadi sosi Imperatulu la Nancy. Curtea calei ferate era decorata cu stindarde francesi, austriace si lotaringice. Doue regiminte de pedestrasi, tunari, usari si dragoni esisera in parata. L'aseptaie oficiolatele, episcopulu, primariulu, consiliarii municipali si o multime de poporu. Primariulu salutá pre Imperatulu pre pamentulu Lotaringiei wade au fostu strabunii Mai. Sale. L'asecura ca-si aduca a minte de binefacerile protoparintiloru M. Sale. Si daca astadi sunt superbi a fi franci, ei privescu cu placere la

trecurulu lor. Vei gasi, Maiestate, primire simpatica care impreuna cu mine va eschiamá: Traiesca Imperatulu Austriei si dinasti'a sa! — Multimea de poporu a secundatu primariulu. Mai nainte cuventase generalulu divisiunei. M. Sa raspunde in termini binevoitori. Clopotele sunau, tunarii dadera 22 de salve. De la calea de feru pana la palatiulu regimului, M. Sa merse pinte rondurile formate de multimea poporului care de repetite ori lu salutá cu vivate. Candu a intratu in palatiu, clopotele si tunurile repetira ale loru meniri. Dupa prandiu M. Sa cerceta museulu lotaringicu, capela si mormintele principiloru, si beserica noua. Imparti decoratiuni. La 8 3/4 sera se infatisia la balulu datu de primariu, unde 2000 de persoane lu primira — casi pretotindene — cu salutari entusiastico. Damele intonara „cantate“ in onorea suveranului, care petrecu aci pana la 2 ore demaneti'a, candu apoi se duse la repausu. La dorinti'a M. Sale, Beust cu dd. Hofmann si Aldenburg inca au petrecutu noptea in palatiu. Imperatulu pleca din Nancy mercuri dem. la 6 ore.

Mercuri la 3 ore dupa mediadi sosi Imperatulu in Paris. Curtea calei ferate era decorata frumosu. Aci l'aseptaie Imperatulu si principele Napoleone precum si principele Ioachim Murat. Demnitarii imperiului si corpulu diplomaticu in uniform'a mare. Imperatulu Napoleone imbratisia pe Franciscu Iosifu, la sosirea acestuia. Music'a militara cantá imnulu austriacu. Imperatii plecara in caruti'a prima, in a doua archiducii si principele Napoleone, in a treia Beust cu Andrassy. Pe stratele principali milit'a era postata in linia. Multe case si palatii erau decorate. Intre salutarile poporatiunei ajunsera suveranii in Palais Elysée.

Reportu de la adunarea gen. a asociatiunei rom. nationale pentru cultar'a poporului, tiena in 9/21 si 10/22 opt. 1867.

Ara du, 22 opt. n.

(n.) Amesuratu ingagiamentulu meu, vinu a Vi face o scurta insciintare despre decursulu, rezultatele si impregiarile adunarei nostre literarie de estimpu.

S'a adunatu si asta data, ca in toti anii precedinti, unu numeru forte frumosu si insemnatu de membri. Ce inse a batutu la ochi, a fostu, ca am observatu la acesta ocaziune unu numeru de tierani mai micu, ca in anii trecuti, si asiè precumpenindu taro intieligintia preutiesca si civile; asemenea si numerulu clasei invetiatoriloru inca a fostu pre n'ensemnatu. Esplicamu acesta din lucrulu intetitoriu de campu si — incatu pentru invetiatori, din ocupatiunea loru in scole.

Dintre barbati nostri mai distinsi din indepartare avuram onore de timpuriu a salutá in mediloculu nostru pre doi illustri domni de Mocioni, anume pre Antoniu, directorule primariu alu asociatiunei si pre tenerulu deputatu si renumitu aperiatoriu alu causei nationale Dr. Alesandu de Mocioni; afara de acesti pre cunoscutii nostri barbati nationali V. Babesiu si Dr. Hodosiu; era anume din Oradea-mare ne onorara cu presinti'a loru ilustritatea sa dlu vice-presiedinte O. Siobanu si dnulu protopopu Bica; din Logosiu veduramu pre domni Radulescu si Besianu.

Dupa pregatirile necesarie prin siedintie directorali si conferintie private, ieri la 10 ore n. d. m. membrii numerosi se adunara in sala eca mare a comitatului, unde prin dlu Vice-presiedinte fu numai decatu alésa o deputatiune pentru a invita pre Il. Sa dlu episcopu presiedinte Procopiu Ivacicovicu, ca se binevoiesca a veni in mediloculu adunarei pentru a-si ocupa scaunulu presidialu si a deschide siedintiele.

Infatisiandu-se Il. Sa si ocupandu-si scaunulu intre „se traiesca“! sgomotose, deschise siedintiele cu o cuventare scurta si amesurata,

amintindu in aceea si de indoita mare perdere ce patim asociatiunea in decursulu anului prin repozarea a doi dintre cei mai de frunte membri a-i sei, anume a metropolitulu din Blasiu, fie iertatulu conte Al. Sterea Siulutiu si a — neuitabilulu Georgiu de Popa.

La cuventarea de deschidere raspunde dlu Hodosiu, desfasurandu mai pre largu si cu unu limbagiu elegantu — originea, scopulu, necesitatea naturala a insociriloru preste totu si a celoru literarie nationale in specialu. Era cu privintia la perderile amintite de Il. Sa presiedinte, facendu propunerea formale, ca Asociatiunea pentru perderea ilustrulu seu membru fundatoriu si faptore principale Georgiu Popa se-si sprimo condolinti'a sa in protocolu, si pentru perenarea memoriei lui se insarcine pre unulu dintre membri sei cu scrierea panegiriculu aceluia-si, carele apoi propunendu-se la viitoria adunare generale, se se tiparesca intr'o brosiura, se se provéda in frunte cu portretulu repozatulu, se se impartia intre membrii asociatiunei si in mai multe exemplarie se se trimita si celorlalte asociatiuni literarie.

La acesta propunere adunarea intréga si manifestá cea mai via placere; totusi dlu Babesiu se adá indemnata a-i dá o aplicatiune necesaria si a propune unu micu adausu; acesta aplicatiune adeca: ca — dupa combinarea sa, pentru aceea se restringe propunerea dlu Hodosiu numai la memori'a lui fie-iertatu G. Popa, pentru ca acesta s'a tianutu mai aprópe de acesta asociatiune, pre candu ocea alta asemenea de mare perdere nationale adeca a fie-iertatulu metropolitu Siulutiu atinge si mai aprópe de catu pre acesta asociatiune, pre asociatiunea lit. din Ardélu, alu careia principale membru fundatoriu era marele barbatu, carei asiè-déra se cuvine se-i lasamu dreptulu de iniciativa si dispunere pentru perenarea memoriei aceluia-si. Propuse deci dlu Babesiu, ca acesta aplicatiune se se adauge determinatiunei propieptate de Hodosiu.

Se intiolege ca si acesta pre nimerita aplicatiune si propunere fu intempinata de primirea comuna.

Dupa acesta directoratulu si-propuse reportulu seu despre aptivitatea sa de la adunarea gen. de anu; deci se dede cetire acestui reportu.

Urmá apoi denumirea de comisiuni pentru esaminarea diferiteloru obiepte si afaceri si darea de opinii; anume se denumi una comisiune sub presiedinti'a dlu Dr. Hodosiu pentru esaminarea reportulu directiunei si facerea propuneriloru necesario asupra-i; alt'a sub presiedinti'a dlu Dr. Ales. de Mocioni pentru cercetarea ratiuniloru si facerea observatiuniloru si propuneriloru de lipsa; — a treia sub presiedinti'a dlu V. Babesiu pentru compunerea preliminarulu pre anulu urmatoriu; — a patra sub presiedinti'a dlu protosincelu Mir. Romanulu pentru constatarea modificatiuniloru inconviniante seu facute din partea regimulu in statutele asociatiunei si facerea de observatiuni seu propuneri; — a cincea sub presiedinti'a dlu Dr. Atan. Siandoru pentru cercetarea cauzeloru lasamentulu lui Iovu Cresticiu si facerea de propuneri in acestu obieptu; — in fine a siesea sub presiedinti'a dlu Ioane P. Dieșanu pentru motiunile de sinc statatorie si alte afaceri necesarie.

Acum fiindu la ordinea dilei propunerea de membri noi, se recomandara o multime de membri ordinari si o frumosa cununa de dame, ce s'au doblegatu la contributiuni ca ajutatorie scopuriloru asociatiunei. Intre aceste dame auduramu intre entusiastice strigari de se traiesca! amintindu-se: ilustrele domne Iosefina de Mocioni nascuta contesa de Starai si Catarina de Mocioni nasc. de Mocioni, domnele Sofia Babesiu, P. Hodosiu etc. etc. totu aci auduramu numindu-se pana si mititelulu (in vresta de abie cate-va lune) fiu alu dlu J. Popovicu Deseanu, o impregiurare ce destepta multa ilaritate.

Incheiandu-se cu atat'a ordinea dilei, dlu

Mih. Bosianu tiena unu discursu forte interesante totu despre tem'a, despre care mai cuventase si in adunarea gen. de anulu trecut, adeca despre mormintii si inmormentare la vechii Romani. — Acestu discursu speramu ca lu vom poté citi curendu in foisior'a Albinei, ca se-lu conoasca si publiculu celu mai mare.

In fine prefigendu-se siedinti'a viitoria pre adi dominetia la 9 ore, siedinti'a prima se dechiará de terminata.

A sera tenerimea nationala arangia in sala cea pompósa de la crucea alba unu balu nationalu, care fu forte bine cercetatu, unde veduramu o multime de domne si domnisoere romane frumose, si jocuri nationale osecutandu-se cu vivacitatea inascuta romanulu — pana tardu dupa mediulu noptei.

Ce ni mai bata la ochi si in adunare si la balu — a fostu lips'a completa de — straini. Par'ca noi — desi intr'o patria cu diferite alte neamuri, nici n'am mai vre se scimu unii de altii! — (Va urmá.)

De la senatulu imperiale.

In siedintiele de luni, marti si mercuri s'a ocupatu cas'a ablegatiloru numai cu legea despre reintroducerea codicelui civile din anulu 1811 si a forului civile in cause casatoriale si pentru rom. catolici. Lupt'a parlamentaria era infocata, precum n'a fostu inca in sesiunea acesta. Animositatea crescu pana la acelu gradu, ca fulgerá invectivele din un'a si alta parte asemenea, ca si candu se apropia si se freca doi nouri grosi si plini de pucioasa si de alte materii ardietorie. Spectacolulu ora ou atat'a mai interesantu, de ora-ce lupt'a nu fu intre straini ci intre ai sei, adeca intre reprezentantii clerulu si ai poporulu rom. cat. Pote nu devenia lupt'a asià crancenca, daca nu s'ar fi datu ansa din partea clericala, anume din partea p.Greuter, carele cugetandu-se, ca e intre muntii din Tirolia si facendu unele espeptatiuni, ca si cea despre infintierea unei noue confesiuni sub patriarcatulu lui Mühlfeldu, audi apoi din gur'a lui Schindler, Herbst si Berger adeveri si lucruri, care mai bine ar fi fostu se nu le audia.

Portarea cea fara de tautu a reprezentantiloru rom. cat. clericali in locu se stimpere, atietia inca mai multu aspiratiunile laiciloru, cari si-au propusu o data cu capulu se scuture catenele concordatulu, si asià neci discursurile unoru ablegati mai putienu engagiati, precum erau ale ablegatiloru romani si unui italianu, nu erau in stare, a stimpere anumele luptatoriloru, si asià deveni ca clericali rom. cat. cu unii putieni toti credinciosi dintre poloni, sloveni si amplotiati cadiura naintea unei poteri eclatante a majoritatii parlamentarie. Resultatulu acestoru lupte de trfi dile e, ca legea propusa de comitetulu confesionalu se primi tota ca o mica modificatiune.

Asta lege votata de casa ablegatiloru se cuprinde din cinci articoli, pre cari i producemu numai extractivu.

Art. 1. Legea casatoriala din 8. Opt. 1856 cu tote consecintiele ei se desfiintiedia, si in loculu ei se reintroduce codicele civile din anulu 1811 si pentru catolici.

Art. 2. Daca unu pastoriu de suflete ar refusa functiunea in negotia matrimoniale din ore care temeiri ce nu sunt desemnate in codicele civile, si chiaru la recusitiunea dirogatorie politice n'ar voi se face asta, atunci sta in voi'a celoru ce dorescu a se casatori, a merge la pretura si a depune acolo dechiaratiunea de casatoria, era dupa acesta primindu testimoniu legale a merge la veri carele proutu se se cunune.

Art. 3. Forurile preutiesci de casatoria introduse pentru catolici se desfiintiedia si tote cauzele procesuale in afaceri matrimoniale trecu indreptu in competinti'a foruriloru civile.

Art. 4 si 5. Decisiuni formale.

Cum se vede, asta lege atinge mai multu

pusețiunea bisericii rom. cat. anume nedependința ierarhiei sale în afacerile matrimoniale. Cătu pentru cele lalte biserice recunoscute în statu și anume pentru biserica orientala lucrulu indiferente, de ôra ce preotimea orientala, carea scie a se ticnă în suer'a activității sale între marginile desemnate de legi, de securu nu va lasă se vina lucrulu pana acolo, ca unii alții din filii bisericii se cerce a se folosi de decisiunile articulu alu doile. Din contra în cadriurile de casatorii mestecate e legea ast'a pentru orientali favorabila, de ôra ce preutul gr. or. nu va fi mai multu împiedecatu a cunună pre unu mire gr. or. cu o mirésa rom. cat. în cadriulu, candu ar denegă ast'a preutul rom. cat. — Éra mai însemnatu, de catu tôte, e lucrulu prin acést'a, că se facu pasulu antaiu spre a cefptuă principiulu de egalitate a confesiuniloru și alu principiulu: *biserica libera în statulu liberu*; precum s'a și constatatu acést'a de reportatoriulu dr. Sturm între aplausele senatulu întregu.

Conventarea dlui Hurmuzachi

(ținuta în ședința din 21 opt. în sen. imper.)

(r) Nainte de tôte este vörba de o cestiune premergătoră, momentôsa și decisiva, adeca despre competiția sen. imperiale, care i se detrage séu celu putieniu i se disputa în legelatiunea în cauzele matrimoniale și scolastice, prin concepte contraverse de dreptu. De o parte adeca ni se opune unu contratu solenu ca graniția eterna de despărțire a îndreptării nōstre, la care noi pururca nu suntemu îndreptatiți a schimbă neci macar o iota. De alta parte éra multi de o opiniune, ce cugeta altfelu — în a caroru cuțme ocupa locu deputatulu Vienei carele esceleza prin daruri inalte și prin energia, și mai de unadi facu propunere sese stérgea de totu Concordatulu — afirma că noi suntemu îndreptatiți nu numai a face schimbări în Concordatulu, ci chiar a lu scôte de totu din validitate.

Spre deslegarea acestei întrebări premergătorie voiescu a privi ceva mai de apröpe acestu contratu dandu desluciri mai chiare precum despre validitatea lui de dreptu asiá și despre oportunitatea lui. Observu tot odata că folosescu expresiunea „Legea de tratate“ spre a numi unu obiectu care nu este numai tratatu senguru, neci lege sengura, ci amendöue de odata.

Ce se atinge de esteriorulu acestei lege de tratatu, batu numai de catu la ochi fie-carui nepreocupatu döue impregiurari tare momentöse: Un'a este contrastulu între numirea și lucrativitatea unitatii, éra ce'a lalta e relațiunea religioasă a atacatoriloru cu apertorii acestei lege de tratatu.

Sunt ori deosebite ale sörtei că în acésta lege de tratatu etimologi'a lovesce asiá de tare în fatia lucrativității ce în fie-care di se observa în viața practica; este deosebitu, diu, că unu opu ce pórtu în numele seu și pe marc'a sa i-dei'a maréti'a a întielegerii placute, a „Concordiei“ și prin urmare a Concordatulu, da îndemnu la discordia carea este asiá de nepaciuitória precum e de periculösa carea, potu dice, este neimpacatória, a discordia care se latiesce și predomineza cu amaratiune nemarginita între poporu, între regimu și cleru.

Asemene deosebitu destinulu alu sörtei este și ac'a că precum în l'ontrulu asiá și afara den acésta casa primulu atacu seriosu a supra Concordatulu, care se vestesce ca faptu adeveratu catolicu, nu s'a facutu de catra acatolici, cari ar fi mai multu atacati de elu, ci numai de catra catolici cari privescu în elu o repasire a bisericii loru.

Fie-care nepreocupatu, fie elu catolicu séu acatolicu, numai se nu fie anticatolicu, nu se potü retiené, candu s'a publicatu legea de tratatu, se nu salute cu multiamire principiulu libertatii besericesci ce în ac'a s'a recunoscutu legalu, și acésta multiamire nesmintitu ar fi fostu cu multu mai viia, de cumva presupunerea intunecösa a reului ce se furisiesce cu ea nu o ar fi slabitu și tulburatu inca înainte.

Pe timpulu absolutismulu au fostu castigu și atata, că unu regimu care nu respectá neci legile popóraloru neci pe cele ale individiloru, totusi a recunoscutu o potere siesi asemenea, detiermurindu mai apröpe sfer'a ei juridica și marginindu-o. Căci daca absolutismulu senguru este o reutate, atunci elu a fostru celu putieniu impartitu între doi și marginitu în reciprocitate.

Dorința generala din 1848 dupa libertate a atacatu și biserica catolica, desí fórtu putieniu; căci ea nesmintitu se sentiá marginita prin legaturile sistemulu iosefinianu; nesmintitu doriá libertate, dara numai pentru sine, nu pentru statulu intrugu; ca a sciutu conlegá eliberarea ei de întarirea domniei ei.

Acum'a absolutismulu statulu se impartu în modu dualisticu între regimelu din Viena și celu din Roma, și ce a perditu celu d'antaiu, a castigatu alu doilea. Prerogative exceptionale fatia cu tôte cele lalte beserici, plina poterea episcopatulu asup'a preotimei de josu, conducea ambeloru institute a casetoriei și a scölei, dispunere sup'a generatiunei ce se va nasce a cetatiuniloru precum înainte asiá și dupa nascerea loru: tôte acestua venira în sfer'a clerulu catolicu. A lui a fostu totu ce érá catolicu, fara numerare tassata, și tôte se dechiarau de catolice, fie că catoliculu érá unu senguru partasiu la ele.

Concordatulu deci aici este silabulu tradusu în dreptulu de statulu Austriei și, fatia cu principiile nōstre de dreptu și politice, coreapunde tocma asiá, casí seclulu 12 cu alu 19-lea. Legatur'a ambeloru poteri absolutistice a celei clericale și a celei lumesci, a contatu la apasarea libertatii poporulu, éra infratirea ambeloru factori a fostu atatu de intima, în catu opiniunea publica tôte cate le a smintitu o parte le a consideratu de sminta și celeia lalte parti. Dara ambele poteri s'au insielatu și sentira urmarile schiopatarii loru. Precum regimulu care neconditiunatu a oferitu clerulu regalie însemnate din ale statulu, asiá și ins'asi biserica care pe langa scopurile ei proprie, curatu besericesci mai ajutá se înainteze și scopuri curatu politice ale regimulu, amendoi cadriura asiá de adenon în desgrati'a poporulu, în catu din ne'neredere li se disputa si acele drepturi și pretensiuni ce nesmintitu li ar fi competitu dupa dreptu ratiunale. Si totusi impregnarea perpetua, legatöria ce l'a noi este faptu complinitu între acesti doi factori, nu este mai putieniu ca neinecungiurabila.

Căci daca statulu de o parte póte folosi tôte regaliele sale fara abdicere contractuala, și daca biserica de alta parte oste îndreptatita a folosi tôte bunurile ce le are o asociatiune religinaria organizata și recunoscuta asemene fara öre-care predare contractuala, atunci: avendu libertate de totu nemarginita, nu numai se respectéza de ajunsu dreptulu fie-carei parti, ci totodata ambeloru parti li se ofere posibilitatea a face impacatiuni dupa impregiurările respective, de cate ori se voru nasce conflicte.

(Va urm.)

De la diet'a Ungariei.

Sedința casei reprezentantiloru din 22 octobru.

Presedinte: Carolu Szentiványi, notariu: A. Rádich. Dupa autenticarea protocolulu ședinției premerse arata presedintele că directorii casei reprezentantiloru petitiunéza ca se li se dee salarie pentru locuinte. Petitiunea se inmanuáza comisiunei bugetarie. Asemene se arata mai multe petitiuni den partea onoru comunitatii din tíera cari fiindu de interesu privatu le lasámu numai cu atata. Tôte se inmanuara comisiuniloru respective.

Dupa acestea presedintele în întielesulu decisiunei aduse în ședința de ieri, provöca cas'a se voteze pentru alegerea comisiunei ce are se custee den unspredece membri. Votarea s'a facutu, aratandu-se că stang'a s'a retienutu de la votu.

Presedintele întreba daca se se publice și onumere astadi voturile, spre care scopu s'ar recere putieniu intrerupere a ședinții séu se se amane acést'a pe mane. S. Bónis dice se se amene, cas'a primesce propunerea lui. Cu acestea s'a incheiatu ședința, nefindu alte obiecte de desbatutu.

Sibiu 17 oct. 1867.

Onorabila redactiune! Domnulu corespondinte Filalete, acum sub adeveratulu seu nume, vine și în nrulu 110—217 alu pretiutei „Albin'a“ da o replica la respunsulu meu publicatu în nrulu 102 alu acestei foi.

Domni'a Sa, acelu respunsu, — dupa opiniunea mea destulu de moderatu, — dupa ce lu caracteriséza de aprigu, — firesce érási dupa opiniunea subiectiva a Dsale, — se încér-

ca a lu combate în replic'a sa, cevasi mai pre largu.

Desi m'asiu aflá în pusețiunea, de a mai potü produce și alte argumente spre constatarea asertiuniloru cuprinse în respunsulu meu din nrulu 102 alu „Albin'e“ totusi de o parte lipsindu-mi tempulu fisicu, carele și daca l'asiu avé, mai buerosu l'asiu întrebuință spre alte ocupatiuni mai momentöse, de alta part. ne vöundu a mai ocupá colönele acestui pretiutu diurnalu natiunalu cu polemii de ast'a natura, spre care, eu si altfelu n'am asiá mare placere și aplecare: nu me sentiü indemnatu a mai lungi vorb'a cu Dlu corespondinte, între altele, inea chiaru și din acelu motivu, fiindu că Dsa, dupa opiniunea mea, n'a resfrantu respective n'a slabitu cu nemica valörea argumintelorü insirate în respunsulu meu dein nrulu 102 a acestei foi. Apoi, sciu bene si aceea, că uniu diurnu natiunale, mai alesu între impregiurările de acum, i stau la dispușetiune destule alte obiecte pentru discusiune, de unu interesu cu multu mai important, de catu cum potu se fie atari polemii între mine și între dlu coresp.

Si asiá crediu că döra pre acestu terenu, am gata'to cu d. coresp, pre carele numai acum (din replic'a sa) avüi onöre a lu cunoșce sub adeveratulu seu nume, nesciundu mai înainte cu cine am de a face; é' acum dupa ce avü bunatate a mi-se descoperi sub adeveratulu seu nume, me recomendu fratiescoi și amicabilei bunavöintie. Amin.

I. V. R.

Pesta 21 opt. 1867.

Onorata redactiune! Dlu I. Goldisiu, luandu sub suöra o gramada de autori latini și pre unu profetu din testamentulu vechiu, a pornitu la lupta contra respunsulu ce i l'amu datu pe scurtu în numerulu 102 alu știmatei „Albine“ la ataculu, ce Dsa a binevoitu amilu face respundindu dlui Martinescu. În acestu resbelu necruciatu pornitu contra'mea în nrulu de ieri (113) alu „Albin'e“ dlu G. ni arata, că n'a adusu cu sine alta munitiune, de catu numai furia, carea dupa cumu de comunu se scie despöia pre omu de mintea rece. De aci se póte splicá tonulu celu marsiavu și ne mai auditu, de care dlu G. — a buna séma conformu proferbului: „Le styl c'est l'homme“ (stilulu este omulu) — se folosescu cu atata prodilectiune.

Cu tôte că o astfelu de replica necalita si-aru meritá alta sörte de catu s'o lasc omulu se tréca în sinulu negru alu infernulu, de unde a si iesitu; totusi din motivu că dlu Goldisiu aseréza neadeveruri cari unu omu onestu nu este iertatu a le intempiná cu despretiure numai, cu indulginti'a din nou ceruta a on. redactiuni, me voiu ocupá pe catu se póte de scurtu de acestu nou capu de opera a dlui G.

Nainte de tôte trebus se dechiaru, că dlu G. pe langa tóta multimea autoriloru la cari se provöca, nu scie nimicu despre aceadefinitivne alui Guizot, cumca civilizatiunea adeverata consta intru a dá cuvintelorü acelu întielesu, ce acelu intru adeveru lu au; pentru că daca dlu sciea acést'a, nu s'aru fi folositu de maniera acesa ciudata, că luandu cate o parte din respunsulu meu si dandu-i altu întielesu — cumu numai DSale i place — pe acestu întielesu stramutatu luandu în ajutoriu pe Seneca, Esopu și pre Davidu profetulu si-edificá ratiociniulu seu atatu de absurdu si atatu de falau, catu nu este omu pe lume, care s'aru potü retiené de la mirare, vedendu produsulu mintii DSale impregiurate cu autori latini și profeti. Citésc numai cineva disertatiunea DSale despre nedependința, si va vedé, cate nimicuri póte vorbi unu omu furiosu. În catu despre neaternarea mea, fie dlu G. convinsu, că n'amu lipsa de sfaturile DSale.

Acum trecemu la politica.

Dlu G. si-face capitalu din aceea că l'amu provocatu se dee pace nemeritoriulu G. Pop'a si dice, că mie-mi este gröza de umbr'a lui. Nu-e asiá dlu G. Eu te-amu provocatu se-i dai pace, se döрма linisicitu, tocmai din pietate contra densulu, tocmai pentru că voiescu se nu vina numele acelu curatu pe budiele acelor'a în cari densulu s'a insielatu amaru. Nu sarí dle G! Io în respunsulu meu, amu spusu-o apriatu, cumca G. Pop'a s'a insielatu amaru în DVöstre totu la olalta. Si Dta la acést'a taci ca pescele, va se dica o recunosci si treci la enararea stimei, de carea e partasia memori'a lui G. Pop'a si la tierani. Pentru ace'a amu disu se nu te provöci

la G. Pop'a, pentru că provocarea uniu mortu care s'a insielatu amaru în DVöstre, însemna injurare, carea nu da pace omulu nici în mortu! Éca! acést'a este motivulu particularu și publicu alu meu, care n'a facutu se-ti diu, se nu te provöci la G. Pop'a.

Nu e drépta, nici completa, descrierea restauratiunii comitatense, de carea te ocupi pentru „chiarificarea DVöstre a tuturor'a“. Trebuia se scrii Dta, că în ședința preliminară a comitetulu comitatense, cum e adi unu matadoru, pardon: toti matadorii DVöstre au vorbitu cate rele tôte în contra partitei deákiane de acolo, va se dica ati fostu toti contrari acelei partite, dara în diu'a urmatöre, cum e mane ce se vedi? totu acesti matadori s'au impacatu si au pactatu cu parti'a deákiana. Spre ilustrația acestei stramutari grabnice de principie însemnu atá'ta numai, că comitatulu inca n'avea comite supremu. Acumu daca este cineva, care se afle moralu politicu si unu picu de constanția de principie în astfelu de portare? io igratelezu. În catu pentru mine, remanu si mai departe pe langa aceea, cumca manier'a, cu carea vi-ati eluptatu posturile nu e scutita de infruntari. Inse mangaie-te dle G.; căci fug'a desi e rusinösa, dara sanetösa.

Nu e dreptu nici aceea, că adi suntomu representati mai bine la comitatu de catu sub sistem'a trecuta; pentru că adi la posturi cardinali n'avemu romani de colöre espresa natiunale — afara döra de unulu. Jurasori avemu mai multi, e adeveru.

Acumu revenim la persón'a mea.

Dlu G. recunöșce în replic'a sa, că io amu fostu de alta partita. Acum, daca am voitu si eu se devinu candidatu, unde se me fi dusu öro? A trebuitu se me ducu la comitele supremu, cum te-ai dusu si Dta dle G. cum au mersu si alti romani. Inse n'amu mersu pe ascun-u, nici candu ati pactatu DVöstre cu deákistii, cum dicei Dta, ci am mersu dimpreuna cu fratele P. Drag'a cu döua dile mai nainte de restauratiune. Acést'a o scii si Dta, inse furia a carei selavu esci, nu te lasa se recunosci nici unu adeveru. Atunci odata am fostu la comitele supremu, mai multu nici candu. Întréba pre insu-si comitele. Comitele supremu a avutu atata loialitate si m'a candidat; inse fiindu DVöstre în majoritate absoluta, n'amu devenitu alesu. Lucru firescu. Din acést'a apoi deduce Dsa cumca amu „nepastuitu cu oesitori'a“ pe comitele si că m'amu aruncatu în bratielu strainiloru. Daca m'asiu fi aruncatu si eu ca DVöstre în bratielu strainiloru pe langa pretiulu amintitu dejá în „Albina“, ffi convinsu dle G. că eu, care am absolutu cursurulu juridice la Universitate si am depusu esamenulu de statulu judetialu, asiü fi avutu atata trecere catu Dta, care esci teologu absolutu si care numai atunci ai veditu academi'a, candu ai depusu esamenulu depe döua cursuri, éra esamenu de statulu n'ai veditu. —

Din aceste se póte vedé, cumca nu eu sum celu ce calumniéza, ci dlu G. fiindu că n'a potutu se slabéscu cu nimicu respunsulu meu din nrulu 102; éra asertiunile DSale tôte suntu reduse la calumnia. Altu-cumu în castrele, unde servesce ca militante politicu dlu G. suntu cam dedati a calumniá, intru atata catu noi am fostu siliti se dechiarámu de caluniatoru în „Arader Zeitung“ chiar pre unu matadoru de alu DVöstre si dlu acelu nici pana adi nu s'a rectificatu.

Dlu G. me provöca se i descriu portarea DSale. La acést'a i respundu, că desí me ocupu cu literatur'a, totu-si nu me sentiescu oapace se me intreçu cu Cervantes intru descrierea lui „Don Quixote“.

În fine ceea ce privesce gr..... u. nica în felulu seu, cu carea dlu G. si-ilustréza replic'a sa, la acést'a n'amu d'a observá alt'a, de catu că, de öra-ce dlu G. în replic'a sa insu-si se asémene cu cocosterculu, care totu prin mocirla ambla ca se-si castigo uritiosulu nutrimentu alu seu, de la Dsa nici nu suntemu în dreptu d'a asteptá altu-öeva, de catu rusticitate necioplita. —

J. Popovicu.

Viena, 24 octobru. Burs'a de sér'a de la 23 l. c. Imprumutele de statulu cu 5% 52.10, —52.50. Obleg. desarcinarii de pamentu ung. 68.25,—69.—; transilv. 63.75 64.25; Ban temes. 67.—,—67.50; bucovin. 63.50,—64.50. Galbenulu 5.96 — 5.97; Napoleondori 9.98 9.99; Imper. rusesci 10.20, 10.25; Argintulu 122.——122.50.